

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME TË
KOSOVËS PËR ÇËSHITJE QË
LIDHEN ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF
THE SUPREME COURT
OF KOSOVO ON KOSOVO
TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODMOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIÇKU
AGENCIJU

ASC-09-0065

U parnici između

1. [REDACTED], Srbica
2. [REDACTED], Glogovac
3. [REDACTED], SO Lipljan,

Tužioni/Žalioci

protiv

Kosovske agencije za privatizaciju

tužene

8 Ilir Konushevci, Priština

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS), u sastavu Tapio Vanamo, predsednik PKVS, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Mr. Sc. Sahit Sylejmani, sudije, postupajući po žalbama tužilaca koje su podnete u vezi sa predmetom SCEL-09-0005 na rešenja Sudskog veća PKVS od 17. septembra i 24. novembra 2009. godine, nakon većanja održanog 03. marta 2011. godine, izdaje sledeće

REŠENJE

1. **Žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.**
2. **Rešenje Sudskog veća PKVS u predmetu SCEL-09-0005 od 17. septembra 2009. godine podržava se.**

3. **Žalba [REDAKCIJA] na rešenje Sudskog veća PKVS u predmetu SCEL-09-0005 od 24. novembra odbija se kao nedopustiva.**
4. **Žalba [REDAKCIJA] na rešenje Sudskog veća PKVS u predmetu SCEL-09-0005 od 17. septembra odbija se kao nedopustiva.**
5. **Kad je reč o žalbi, tačka 2 izreke ožalbenog rešenja poništava se.**

Istorijat postupka i činjenično stanje

Dana 17. septembra 2009. godine, Sudsko veće PKVS izdalo je rešenje u vezi sa predmetom SCEL-09-0005, na osnovu kojeg se tužba [REDAKCIJA] za uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu odbija kao nedopustiva zbog propuštanja roka za podnošenje tužbe. Istog dana i u vezi sa istim predmetom Sudsko veće je izdalo novo rešenje, kojim odbija kao neosnovanu tužbu [REDAKCIJA] za uključivanje u navedeni spisak.

Dana 24. novembra 2009. godine Sudsko veće PKVS izdalo je rešenje kojim produžuje rok za donošenje rešenja (član 67.12 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6) na još 3 meseca.

Dana 8. decembra 2009. godine [REDAKCIJA] podneo je žalbu Žalbenom veću PKVS na rešenje Sudskog veća od 17. septembra 2009. godine, ističući da zbog porodičnih obaveza i ekonomske krize nije znao za rok za podnošenje tužbe. On tvrdi da je od advokata tražio da pripremi relevantne dokumente i da ih podnese poštom.

Dana 8. decembra 2009. godine [REDAKCIJA] podneo je žalbu Žalbenom veću PKVS ističući da živi u teškim uslovima i da mu je dete bolesno i da nije imao novaca da podnese tužbu na vreme.

Dana 18. decembra 2009. godine [REDAKCIJA] je podneo žalbu Žalbenom veću PKVS ističući da je Sudsko veće PKVS nepravilno „suspendovala“

postupak. On traži da se njegova tužba odobri kao osnovana i da se poništi rešenje koje produžuje period za izdavanje rešenja.

Kad je reč o žalbi [REDAKT], Žalbeno veće je od 7. septembra 2010. godine izdalo nalog tražeći da žalilac u roku od 14 dana podnese:

- prevod na engleski jezik svih podnesaka priloženih uz žalbu, osim žalbe;
- shodno članu 60.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 kopiju rešenja na koje je podneta žalba;
- datum kada je žalilac primio rešenje Sudskog veća.

Nalog je uručen žaliocu 14. septembra 2010. godine.

Dana 29. septembra 2010. godine, [REDAKT] je odgovorio na nalog ističući da je žalbu poslao 12. juna 2010. godine redovnom poštom, a ne preporučenom pošiljkom. On je tražio da Žalbeno veće PKVS uzme u obzir žalbu kao da je blagovremeno podneta. Štaviše, on je uz svoj odgovor priložio prevod na engleski jezik uverenja koje je izdalo preduzeće „[REDAKT]“, Priština, kojim se utvrđuje da je on zaposlen u tom preduzeću od 8. maja 1979. godine, rešenje o godišnjem odmoru od 1. avgusta 2003. godine, i zahtev za godišnji odmor od 30. jula 2003. godine podnet preduzeću „[REDAKT]“, Priština. On nije priložio ožalbeno rešenje.

Dana 7. oktobra 2010. godine, Žalbeno veće PKVS izdalo je nalog tuženome uručujući mu žalbe i potkrepljujuće dokumente.

Dana 10. novembra 2010. godine, tuženi je podneo odgovor na žalbe tražeći da se žalbe odbiju kao neosnovane. Tuženi je tvrdio da [REDAKT] nije preko svoga advokata podneo dokaz ranije tužbe niti je spomenuo razloge za neblagovremeno podnošenje tužbe. Žalba [REDAKT] je takođe bila neosnovana.

[REDAKT] čak nije ni naveo u žalbi nijedan razlog za neblagovremeno podnošenje tužbe Sudskom veću PKVS.

Pravno obrazloženje

██████████

Žalba ██████████ je nedopustiva. Žalilac nije dopunio žalbu kako je tražilo Žalbeno veće, i on nije podneo kopiju ožalbenog rešenja i nije istakao datum kad je primio rešenje.

Shodno članu 60.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi sa članovima 28.2 i 58.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, žalba je trebala da bude odbijena, jer ne ispunjava uslove predočene ovom odredbom.

Razlog pravnog postupka člana 60.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 je da omogući Žalbenom veću da, bez traženja spisa predmeta od Sudskog veća, ispita kriterij dopustivosti žalbe na prvi pogled i da utvrdi da žalilac podnosi žalbu protiv „pravog“ rešenja. Prema tome, odredba nije samo besmisleni proceduralni teret, već ima svoje mesto u kriteriju dopustivosti žalbe.

██████████

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Ožalbeno rešenje moralo je da bude podržano.

██████████, je neblagovremeno podneo PKVS-u svoju tužbu u vezi sa spiskom radnika. Sudsko veće odbilo je tužbu kao nedopustivu shodno članu 28.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u skladu sa zakonom.

Član 10.6 (a) izmenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13, jasno utvrđuje rok od 20 dana od konačnog objavljivanja u medijima spiska

radnika koji imaju na isplatu od strane Agencije [REDACTED] nije ispoštovao taj rok i nije podneo nikakav opravdavajući razlog u smislu člana 117 paragraf 1 Zakona o parničnom postupku (Službeni List SFRJ 4/77, 36/80, 69/82, ZPP; za njegovu primenjivost putem člana 70.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 vidi ASC-09-0103 et al) o tome zašto je propustio rok. Nedostatak novca da se plati advokat ne može da bude prihvaćen kao opravdavajući razlog, jer nije obavezno da advokat podnese tužbu. Tužilac je to mogao sam da uradi. Takođe, bolesno dete i življenje u tečkim socijalnom uslovima ne mogu da budu prihvaćeni kao opravdavajući razlozi za propuštanje roka. Prema tome, Sudsko veće je ispravno odbacilo tužbu kao nedopustivu i žalba mora da bude odbijena kao neosnovana, a ožalbeno rešenje mora da bude potvrđeno.

[REDACTED]

Žalba [REDACTED] je nedopustiva.

Žalba može da bude dopustiva jedino ako postoji pravna ili činjenična osnova za žalioca koja proizilazi iz osporenog rešenja. To bi jedino moglo da bude činjenica ako osporeno rešenje ima bilo kakvo pravno dejstvo. Rešenju Sudskog veća PKVS od 5. novembra 2009. godine nedostaje pravno dejstvo.

Član 67.12 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ističe da se (konačno) rešenje Sudskog veća u vezi sa takozvanim Spiskom radnika uručuje tužiocima i Agenciji u svakom slučaju najkasnije 90 dana od datuma kada je tužba evidentirana u pisarnici. Citirana odredba ne predviđa nikakvu posledicu ako se Sudsko veće ne povinuje njemu. Član 67.12 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 je prema tome *lex imperfecta*, pravna odredba iz koje u slučaju njenog kršenja ne proizilazi nikakvo pravno dejstvo. To je, drugim rečima, jedino odredba koja navodi poželjan, ali ne i obavezujući rezultat, a to je - prema činjeničnom stanju PKVS u vezi sa

osobljem i obimom posla – najbrže moguće bavljenje Spiskovima radnika u prvostepenom postupku.

Član 67.12 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ne propisuje čak ni vremenski rok u smislu člana 21.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, jer druga klauzula ove doredbe pojašnjava da su rokovi propisani zakonom u smislu norme jedino rokovi koji važe za stranke, ali ne i za sud.

Uzimajući to u obzir osporeno rešenje Sudskog veća nema pravnu osnovu koja bi mogla da ima bilo kakav pravni ili činjenični uticaj na žalioaca. To iz njegovog sadržaja nije ništa drugo nego obaveštenje strankama da sud nije u stanju da donese rešenje u određenom roku. A to je pogrešno izdato u obliku rešenja (ASC-09-0098).

Kao logična posledica, savet o pravnim lekovima koji je izdat u rešenju od 5. novembra 2009. godine takođe je bio pogrešan.

Savet o pravnom leku

Tačka 2 izreke ožalbenog rešenja mora da bude odbačena kad je reč o žalbi, pošto upustva za podnošenje žalbe citiranjem zakona, bez ikakvog nahođenja od strane suda, nisu rešenja koja se trebaju izdati u izreci. Takvi podaci mogu da budu istaknuti unutar pravnog obrazloženja ili - štaviše- mogu da budu priloženi jedino uz rešenje.

Sudske takse

Shodno Dodatnim pravilima postupka u vezi sa sudskim taksama koje je izdala PKVS, postupci u vezi sa predmetima koji je odnose na spisak radnika koji su stekli pravo na naknadu (član 67 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 i određenih žalbenih postupaka) su u principu besplatni, osim za sudske takse shodno članovima 10.27 do 10.41 Administrativnog uputstva

br. 2008/02 o ujednačavanju sudskih taksa Sudskog saveta Kosova od 27. novembra 2008. godine. Na osnovu ovih procedulranih pravila, žalisci su oslobođeni od plaćanja sudskih taksa i u žalbenim postupcima. Prema tome, rešenje u vezi sa troškovima neće da bude izdato.

Izdalo Žalbeno veće PKVS 3. marta 2011. godine:

Tapio Vanamo, predsedavajući sudija

EULEX

Torsten Frank Koschinka, sudija

EULEX

Mr.sc. Sahit Sylejmani, sudija

Tobias Lapke, upisničar EULEX

